

συγγραφέας

**ΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΖΟΥΡΓΟΣ
ΦΡΑΟΥΣΤ**
(Εκδ. **Πατάκη**)

ΤΟ «ΦΡΑΟΥΣΤΙ» ΗΙΕΝ ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΜΦΑΝΙΣΤΗΚΕ ΣΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΗΣ «ΑΗΔΟΝΟΠΙΤΑΣ» ΚΑΙ ΤΟΥ «ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΗΣ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑΣ». ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΝΩΣΤΟ ΜΥΘΟ ΤΟΥ ΦΑΟΥΣΤ Ο ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΖΟΥΡΓΟΣ ΚΑΤΑΘΕΤΕΙ, ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ, ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΑΠΟΨΗ ΠΙΑ ΤΗ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗ ΜΕ ΤΟ ΚΑΚΟ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΠΟΛΥ ΣΥΧΝΑ ΠΕΡΝΑ Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ.

Τι σας έλκει στον φραουστικό μύθο;

«Ο μύθος του Φάουστ νομίζω πως είναι ένας από τους κατεξοχήν ευρωπαϊκούς μύθους, γιατί περιστρέφεται γύρω από τη λαχτάρα του ανθρώπου για το άπειρο. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι γνώρισε τόσες μεταμορφώσεις: από τις λαϊκές φυλλάδες του 15ου αιώνα, στο ελισαβετιανό θέατρο του Μάρλοου και από εκεί στον Γκέτε και στον Τόμας Μαν. Είναι ξεκάθαρο το πόσο απασχόλησε τον δυτικό πολιτισμό η σχέση της ανθρώπινης συνείδησης με το Κακό».

Πρόκειται για το πρώτο σας βιβλίο. Τι σας έκανε να επιστρέψετε σε αυτό 20 χρόνια μετά;

«Όταν ένας συγγραφέας επιστρέφει σε ένα παλιότερο του κείμενο, αυτό σημαίνει πως δεν έχει ξεφύλλισε μαζί του. Μου γεννήθηκε έτσι η επιθυμία να σκύψω λίγο και να σφουγκραστώ, ήθελα πιο πολύ να βεβαιωθώ πως, αν και πέρασαν χρόνια, εξακολουθεί ακόμη να με αφορά, πως συνεχίζει να ενσπνμαζνίζεται με τον αισθητικό μου κανόνα για τη γραφή και με την εσωτερική μου αλήθεια. Όταν ένιωσα πως αυτό συμβαίνει, προχώρησα σε μια αναθεώρηση της στίξης και σε ελάχιστες αφαιρέσεις που είχαν να κάνουν με περιττολογίες και επαναλήψεις, τέτοιες που βρίσκει συνήθως κανείς στο πρώτο του βιβλίο. Στην περίπτωση του «Φράουστ», το έκανα επιπλέον γιατί με την προηγούμενη του έκδοση το μυθιστόρημα δεν είχε διανύσει όλη του τη διαδρομή. Άλλωστε το ζήτημα που πραγματεύεται, αυτό της καλλιτεχνικής δημιουργίας, είναι διαχρονικό».

Ο «Φράουστ» εστιάζει στην περιπέτεια της γραφής. Πέντε μυθιστορήματα αργότερα έχουν αλλάξει τη σχέση σας μαζί της;

«Σίγουρα όχι και νομίζω πως αυτό δεν πρόκειται να αλλάξει. Αν ορίζαμε την περιπέτεια ως ένα μεγάλο ταξίδι με αφηνίδες ανατροπές, τέτοια είναι ακόμη η σχέση μου με τη γραφή, ένας μαγευτικός περίπλους αγωνίας. Είναι αυτές οι ώρες όταν δικαιβευείται το πανόραμο στοίχημα ανάμεσα στον δημιουργό και στους άλλους; Άραγε πόσο αφορά αυτό που κάνω στην αλήθεια των άλλων και πόσο μπορεί – αν μπορεί – να γπτεύσει το βλέμμα τους; Η συνείδηση βεβαία πάντα είναι επί της σθόνης...».

ΕΥΗ ΚΑΡΚΙΤΗ

